

Naprawiacze Wylomu

Dr Timothy R. Jennings

Naprawiacze wyłomów

Dr Timothy R. Jennings

Naprawiacze wylomów

Tytuł angielski:

Repairers of the Breach

Dr Timothy R. Jennings

Copyright © 2025

Come and Reason Ministries.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

4922 La Collina Way, Suite 100

Collegedale, TN 37363

comeandreason.com

requests@comeandreason.com

423-661-4734

Cytaty biblijne zostały pobrane
z witryny

Biblia 2000 – Interaktywna Biblia

<https://www.biblia.info.pl/biblia.html>

W Księdze Izajasza 58 znajdujemy następujące proroctwo:

Twoi potomni odbudują starodawne ruiny, wzniesiesz fundamenty wielu pokoleń i nazwą cię **naprawcą wyłomów** i odnowicielem ścieżek na zamieszkanie. (Iz 58:12 UBG)

Wyrażenie „naprawca wyłomów” jest przetłumaczone w innych wersjach Biblii jako „naprawiacz wyłomów” (BT), „naprawca obalin” (BG), „budownik płotów” (BJW), „odnowiciel wyłomów” (BWP), „budowniczy rumowisk” (BP), „odnowiciel zrujnowanych murów” (PAU) czy „ten, który naprawił zniszczone mury” (PNŚ2018).

Ale co to za mur czy płot, który został zburzony? I co to za ruiny czy wyłom, które mamy naprawić?

Powyższa ilustracja została zaczerpnięta ze starożytnej Jerozolimy, której mur chroniący świątynię stojącą w centrum miasta został zburzony w czasie babilońskiego najazdu – kiedy to spłądrowano miasto, zniszczono samą świątynię, a lud żydowski wyprowadzono do Babilonu jako jeńców. Po 70 latach babilońskiej niewoli, prorocy Ezdrasz i Nehemiasz przewodzili

resztkę Izraelitów powracających do Jerozolimy, aby nie tylko odbudować świątynię, ale także naprawić wyłom w murze, który został zburzony/zrujnowany/obalony.

W 1 Liście do Koryntian 10:6 Biblia mówi, że historie Starego Testamentu zostały zapisane jako przykład dla nas. Oznacza to, że zapis biblijny jest czymś więcej niż tylko raportem z wydarzeń historycznych – jest również natchnionym przez Boga opisem autentycznych, wydarzeń, miejsc i ludzi, aby nauczać nas wiecznych, rzeczywistych prawd. Specyficzne wydarzenia z życia ówczesnych pokoleń znalazły miejsce w Piśmie Świętym pod Bożym natchnieniem, by służyć pomocą w realizacji Planu Zbawienia. Dlatego też większość opisów biblijnych

wydarzeń zawiera lekcje poglądowe do nauczania nas tego planu.

Weźmy na przykład Księgę Wyjścia: zawiera ona opis prawdziwych wydarzeń historycznych, ale służy również jako lekcja przedmiotowa Bożego planu uwolnienia grzeszników z niewoli grzechu i wzięcia nas do niebiańskiej Ziemi Obiecanej. Jasno widać, że świątynia oraz święta Starego Testamentu zostały zaprojektowane jako corocznie odgrywany dramat teatralny, aby nauczać wiecznych Bożych prawd, a w całym Piśmie Świętym istnieje wiele podobnych przykładów. Niektóre z nich możesz znaleźć tutaj: comeandreason.com.

Babilon jako lekcja poglądowa

Wydarzenia z okresu niewoli Izraela w Babilonie, choć historycznie jak najbardziej prawdziwe, służą również do przedstawienia wiecznych realiów:

- Babilon jest symbolem światowych potęg stosujących świeckie mechanizmy i nieczne metody trzymające w niewoli lud Boży, który z kolei jest wzywany do opuszczenia Babilonu zanim Jezus powróci (Ap 18:2-4).
- Jerozolima jest symbolem miasta (czy też ludu) Bożego – Syjonu – w którym znajduje się świątynia Boża i w którym mieszkają sprawiedliwi.
- Świątynia jest symbolem Bożego planu leczenia i zbawienia ludzi z grzechu; jest miejscem,

w którym grzesznicy są jednani z Bogiem.

Historyczne wydarzenia, takie jak najazd Babilonu na Jerozolimę – zburzenie murów miasta, zniszczenie świątyni i zabranie ludzi do niewoli – symbolizują skorumpowane systemy tego świata (metody, zasady, praktyki

i prawa królestwa szatana) walczące z prawdziwym ludem Bożym (Kościołem) i usiłujące obalić ustanowiony przez Boga mur warowny mający na celu ochronę naszych serc i umysłów. Zamiarem szatana jest zniewolenie ludzkich serc i umysłów w fałszywym systemie wierzeń religijno-duchowych, reprezentowanym przez Babilon.

Dlatego właśnie w Księdze Apokalipsy 18 rozbrzmiewa wezwanie, aby lud Boży (trzymany w niewoli w skorumpowanym i upadłym systemie) opuścił Babilon.

Pismo Święte naucza tej samej prawdy w różnych symbolach (np. mały róg z Daniela 7:21 i bestia z Apokalipsy 13:7 walczące ze świętymi i biorące ich do niewoli opisują te same wydarzenia).

(Aby dowiedzieć się więcej na ten temat, przeczytaj magazyn „[Bestie z Apokalipsy 13 i 17 zdemaskowane](#)”).

Apostoł Paweł opisuje ten sam „wyłom” – to samo zniewolenie serc i umysłów – w 2 Tesaloniczan 2:3,4, mówiąc o człowieku bezprawia, który zasiada „w świątyni Boga jako Bóg, podając się za Boga”.

Paweł pisze o „człowieku grzechu, synu zatracenia”, który narusza mury ochronne umieszczone przez Boga wokół Jego ludu. „Człowiek grzechu” jest ukazany jako wstępujący do świątyni Bożej i podający się za przedmiot czci w miejscu Boga.

Paweł napisał to około 20 lat po zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa. Wiemy, że szatan nie przybył do nieba i nie zadomowił się

tam – jest to wykluczone.

Świątynia Jerozolimska została zniszczona niedługo po tym, jak Paweł napisał List do Tesaloniczan, więc w tej świątyni szatan również nie mógł zasiąść. Dlatego też możemy wnioskować, że Paweł nie mówi ani o Świątyni Jerozolimskiej, ani o Niebiańskiej, ale raczej o świątyni Ducha, gdzie ma tron Bóg Stwórca. To właśnie poprzez zburzenie ochronnego muru ustanowionego przez Boga

szatan wtargnął i wziął w niewolę serca i umysły ludzkie oraz zasiadł na tronie jako bóg, którego miliardy czczą dzisiaj.

Widzimy tego dowody w całej historii ludzkości wśród tych, co twierdzą, że są chrześcijanami (którzy pod tym imieniem wyznają, że są podobni do Chrystusa), jednak m.in. brali udział w krucjatach, palili ludzi na stosach i prowadzili Inkwizycję, czy też wypalali krzyże przed domami ludzi innej rasy i prowadzili wiele innych niechrześcijańskich działań. Jest rzeczą oczywistą, że jeśli ktoś twierdzi, że jest chrześcijaninem a podejmuje się

tak rażąco niechrześcijańskich działań, to musiał zastąpić Chrystusa w swym sercu i umyśle sfalszowanym bogiem.

Prorocstwo Izajasza 58:12 o naprawieniu wyłomu zostało faktycznie wypełnione w czasach Ezdrasza i Nehemiasza, ale ma również (jak

i wiele innych proroctw biblijnych) zastosowanie w czasie końca – jest wezwaniem Bożej resztki (ludzi wiernych Bogu) do opuszczenia Babilonu i naprawienia wyłomu w ustanowionym przez Boga warownym murze, aby chronić naszych serc i umysłów przed atakami szatana.

Czym jednak jest ten ochronny mur

w naszych czasach? Czym jest ten wyłom w murze, i jak możemy go naprawić?

Wyłom w murze

Izajasz dodaje kilka szczegółów, dostarczających ważnych detali co do natury muru chroniącego naszych serc i umysłów, w którym powstał wyłom:

Twoi potomni odbudują starodawne ruiny, wzniesiesz fundamenty wielu pokoleń i nazwą cię naprawcą wyłomów i odnowicielem ścieżek na zamieszkanie. Jeśli powstrzymasz swoją nogę od przekraczania szabatu, aby nie wykonać swojej woli w moim świętym dniu; jeśli nazwiesz szabat rozkoszą, dzień święty PANA – szanownym; jeśli go uczysz, nie czyniąc swoich spraw ani nie wykonując swojej woli, ani nie mówiąc słowa próżnego; Wtedy będziesz rozkoszował się PANEM, a wprowadzę cię na wysokie miejsca ziemi i nakarmię cię dziedzictwem Jakuba, twego ojca. Tak bowiem powiedziały usta PANA. (Iz 58:13,14 UBG).

Mówiąc o naprawie wyłomu, Izajasz nawiązuje do jednego z Bożych przykazań, co sugeruje, że mur ochronny może mieć coś do czynienia z Bożym prawem. Prorok Jeremiasz i autor Listu do Hebrajczyków posuwają się jeszcze dalej niż Izajasz: identyfikują oni *całe prawo Boże* jako kluczowe dla „naprawienia”

czy odbudowania nas, w kontekście nowego przymierza:

Ale takie będzie przymierze, które zawrę z domem Izraela po tych dniach, mówi PAN: Włożę moje prawo w ich wnętrzu i wypiszę je na ich sercach. I będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. (Jr 31:33 UBG; Hbr 8:10)

Istniały dwa przymierza, ponieważ w grę wchodziły dwa rodzaje prawa: prawa Boże i wprowadzane przez stworzenia narzucone prawa.

Stare przymierze zostało zawarte na górze Synaj, gdy Izraelici wybrali przymierze „prawa i uczynków” zamiast przymierza „miłości i zaufania”. Innymi słowy, wierzyli oni, że prawo Boże funkcjonuje tak samo, jak prawo ustanowione przez ludzi – narzucone przepisy, których musieli przestrzegać, albo otrzymać „sprawiedliwe” kary za ich nieprzestrzeganie. Wierzyli również, że jeśli będą posłuszni, zasłużą na nagrodę. To jest przymierze, na które w listach do Rzymian i Galacjan apostoł Paweł wskazuje jako fałszywe

– legalistyczny system przestrzegania prawa na uczynkach.

Nowe przymierze ma być zawarte na wierze, nie na uczynkach, a te jedynie wynikają z wiary w siebie z Bogiem i owym przymierzem z Bożymi prawami.

Stare przymierze było fałszywym przekonaniem, że Boże jest narzuconym prawem, którego przestrzeganie prowadzi do prawdy. Prawo w tym systemie zasługuje

na nagrodę, a nieposłuszeństwo jest odpowiednio karane przez „sprawiedliwego Boga”.

Ale jak widać z powyższych wersetów z Księgi Jeremiasza i Listu do Hebrajczyków, podczas gdy nowe przymierze Boże nie ma charakteru „prawnego”, prawo odgrywa w nim swoją rolę. Jednak w nowym przymierzu ludzie rozpoznają i przyjmują prawdę, że prawa Boże są prawami projektowymi Stworzyciela – prawami, na których Bóg zbudował rzeczywistość, a nie ludzkimi przepisami i regulaminami. Musimy przyjąć prawa Stworzyciela jako *zasady kierujące życiem – sercami i umysłami* – a nie jako przepisy

regulujące zachowanie. Jeremiasz wyjaśnia, jak działają prawa Boże:

Oto, co rzekł Jehowa: „Gdyby to nie było faktem, że ustanowiłem swoje przymierze dotyczące **dnia i nocy, ustawy nieba i ziemi**, tak nigdy nie odrzucę potomstwa Jakuba i potomstwa swojego sługi Dawida i nie przestanę brać z jego potomstwa władców nad potomkami Abrahama, Izaaka i Jakuba. Bo sprowadzę ich

z niewoli i się nad nimi zlituję”.
(Jr 33:25,26 PNŚ)

Prawa Boże to *stałe* – niezmiennie prawa rządzące niebem i ziemią! Prawa Boże to prawa, na podstawie których Stwórca zbudował rzeczywistość, takie jak prawa fizyki, zdrowia i prawa moralne. Stworzone istoty nie mogą powołać rzeczywistości do istnienia, dlatego ludzie wprowadzają przepisy, które nazywają „prawami”, ale nasze prawa są narzucanymi regulaminami pod groźbą kary za ich nieprzestrzeganie. Dokładnie w ten sposób rządzi szatan, istota stworzona. Narzucane prawa i kary za ich łamanie są

narzędziami rządów tego świata, a Jezus powiedział, że Jego królestwo „nie jest z tego świata” (J 18:36)! Boże królestwo nie funkcjonuje tak, jak królestwa ludzkie – nie jest zbudowane na wymyślonych przepisach i systemie karnym. Jezus jest Stwórcą, Jego królestwo to rzeczywistość, a Jego prawa podtrzymują i zarządzają stworzoną przez Niego rzeczywistością.

Warowny mur zbudowany przez Boga jest murem rzeczywistości – murem prawa projektowego, protokołów, na których Bóg zbudował rzeczywistość. Zrozumienie i uwzględnianie Bożych praw projektowych zawsze skłania nas do czczenia Boga jako Stwórcę. Pojmujemy również, że to *grzech* („przestępstwo” Bożych praw projektowych) jest przyczyną bólu, cierpienia i śmierci (Rz 6:23; Ga 6:8; Jk 1:15), podczas gdy Bóg jest źródłem życia, zdrowia i zbawienia. Ale kiedy zamiast Bożych praw projektowych wprowadzamy czy wspieramy szatański system narzuconych praw, wówczas przypisujemy Bogu charakter szatana oraz nauczamy, że Bóg jest źródłem tortur i śmierci zadawanych niepokutującym grzesznikom jako sprawiedliwa kara za grzech. Tak więc „bezprawny” – ten, który zaprzecza Bożym prawom projektowym, a promuje wymyślone, narzucone przepisy, zasiada „w świątyni

Boga [ludzkich sercach i umysłach], podając się za Boga” (2 Tes

Mur naprawiony

Izajasz prorokował, że zanim Chrystus powróci, powstanie lud, który naprawi wyłom w murze. Ludzie ci zrozumieją, że Jezus miał na myśli Boże prawa projektowe, gdy odpowied-
prawnikowi:

ział

Będziesz miłował Pana, swego Boga, całym swym sercem, całą swą duszą

i całym swym umysłem. To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest do niego podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak samego siebie. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy. (Mt 22:37-40 UBG)

Podobnie jak „resztką” Izraelitów, która opuściła Babilon pod przewodnictwem Nehemiasza, Boża resztką czasu końca opuści systemy teologii narzuconego prawa. (Warto zauważyć, że spośród wszystkich narodów, które miały do czynienia ze starożytnym Izraelem, Babilon był pierwszym, który stworzył kodeks narzuconego prawa – kodeks Hammurabiego. Tak więc Babilon słusznie reprezentuje królestwa tego świata i teologiczne systemy nauczające, że królestwo

Boże funkcjonuje tak samo jak królestwa ludzkie, wprowadzające przepisy/kodeksy i narzucone kary.)

Boża resztką czasu końca odrzuci ten grzeszny, ludzki pogląd odnośnie królestwa Bożego i będzie czcił Boga

jako Stwórcę, rozumiejąc, że Jego prawa są protokołami, na których opiera się rzeczywistość.

Ale ponieważ proroctwo łączy naprawę wyłomu w murze z szabatem, niektórzy chrześcijanie, a w szczególności

adwentyści dnia siódmego, doszli do wniosku, że proroctwo to oznacza odbywanie nabożeństw w biblijny szabat zamiast w niedzielę. Jednak to proroctwo jest znacznie szersze niż przestrzeganie prawidłowego dnia tygodnia. Obejmuje ono każdy aspekt życia, ponieważ wzywa nas do rozkoszowania się szabatem – a nie tylko do przestrzegania go jako nakazu, któremu musimy się podporządkować.

Oznacza to, że proroctwo wzywa nas do życia w harmonii z Bożymi prawami dotyczącymi życia, których symbolem lub znakiem jest biblijny szabat.

Rozważmy początki grzechu. Bunt Lucyfera oraz aniołów, którzy stanęli po jego stronie i stali się nieposłuszni prawu Bożemu, zaistniał *zanim* cotygodniowy szabat został ustanowiony. Problem grzechu nie rozpoczął się od kwestii szabatu (vs niedzieli) i nie zakończy się na niej. Problem grzechu zakończy się na tym, co te dwa dni reprezentują, a są one znakami – godłami, emblematami, herbami czy flagami – dwóch rodzajów prawa, a zatem dwóch rodzajów rządu, i ostatecznie dwóch różnych bogów.

Szabat został *stworzony* jako dzień uświęcony przez Boga. Niedziela natomiast nie została stworzona przez Boga jako szczególny dzień tygodnia, ale została *mianowana* jako dzień „święty” poprzez ustawodawstwo ludzkie. Tak więc te dwa dni reprezentują dwa rodzaje prawa – Boże prawo projektowe (stworzenie) i ludzkie prawo narzucone (decyzja człowieka).

Kwestią wyższej rangi nie jest sam dzień, ale rząd i prawo *reprezentowane* przez nie (Boży/niebiański rząd i prawo vs ludzki/świecki rząd i prawo). Jedna z pionierów Kościoła adventystów doskonale rozumiała tę różnicę, i napisała:

Prorok mówi tu o poleceniu, które zostało zaniechane: „wzniesiesz fundamenty wielu pokoleń i nazwą cię **naprawcą wyłomów** i odnowicielem ścieżek na zamieszkanie. Jeśli powstrzymasz swoją nogę od przekraczania szabatu, aby nie wykonać swojej woli w moim świętym dniu; jeśli **nazwiesz szabat rozkoszą**, dzień święty PANA – szanownym; jeśli go uczcisz, nie czyniąc swoich spraw ani nie wykonując swojej woli, ani nie mówiąc słowa próżnego; Wtedy będziesz rozkoszował się PANEM.” (...) Proroctwo to

odnosi się także do naszych czasów. W prawie Bożym uczyniono wyłom, **kiedy władza rzymska zmieniła szabat**, ale przyszedł czas, aby norma ustanowiona przez Boga została przywrócona. Wyłom miał być naprawiony, a fundamenty poprzednich pokoleń odbudowane. {EGW, *Wielki Bóg*, 241.1}

W czasach końca wszystkie ustawy Boże mają zostać przywrócone. Wyłom dokonany w prawie **w czasie, kiedy szabat był zmieniony przez człowieka ma zostać naprawiony**. Boża resztką, **pełniącą wobec świata rolę reformatorów**, ma wykazać, że prawo Boże jest podstawą wszelkiej trwałej reformy, a szabat, o którym mówi czwarte przykazanie stanowi pamiątkę stworzenia i jest stałym przypomnieniem Jego mocy. W wyraźny i dobitny sposób lud ten ma przedstawiać potrzebę posłuszeństwa wszystkim przykazaniom dekalogu. Wierzący, motywowani miłością Chrystusa, mają współpracować z Nim w dziele odbudowy tego, co zostało spustoszone. Mają być naprawicielami wyłomów i odnowicielami ścieżek na zamieszkanie (Iz 58:12). {EGW, *Prorocy i królowie*, 433.3}

samo jak prawo ludzkie, a zatem definicją grzechu jest „łamanie przepisów”, a sprawiedliwość Boża to „użycie boskiej mocy do wymierzania kary

Zauważmy, że autorka nie napisała: „w prawie Bożym uczyniono wyłom poprzez zmianę szabatu” ani że „zmiana szabatu jest wyłomem w prawie”, ale że w prawie Bożym uczyniono wyłom w czasie, kiedy szabat został zmieniony przez człowieka. Wyłom w prawie nie polegał na samej zmianie szabatu; prawdziwym wyłomem w prawie było wypaczenie zrozumienia prawa Bożego. Pojęcie „stałego i niezmiennego” Bożego prawa projektowego Stworzyciela zmieniono na narzucone przepisy, czyli rodzaj prawa podlegającego zmianom.

Zmiana szabatu na niedzielę jest owocem czy rezultatem wyłomu. Jest to dowód na to, że świat chrześcijański wierzy, że prawo Boże funkcjonuje tak

grzesznikom”, co ukazuje Boga jako źródło bólu, cierpienia i śmierci – boga, przed którym musimy się chronić. W ten sposób szatanowi udało się zasiąść w świątyni Ducha Bożego aby być czczonym przez miliardy ludzi. Jest to bardzo smutne, że dzisiaj prawie cały świat chrześcijański, niezależnie od wyznania, nie rozpoznaje już, że prawa Boże są prawami projektowymi Stworzyciela.

Tak więc prawdziwymi naprawiaczami

wyłomu opisanego w prorocztwie Izajasza będą ci, którzy nauczają prawdy, że prawa Boże są prawami projektowymi Stworzyciela, a nie narzuconymi regułami. Czyniąc to, będą wzywać ludzi do oddawania czci „temu, który stworzył niebo i ziemię, morze i źródła wód” (Ap 14:7 UBG). Będą nauczać rzeczywistości oraz jak współpracować z Bogiem, aby faktycznie stać się „sprawiedliwością Bożą” (2 Kor 5:21).

Musimy również zauważyć, że nawet jeśli cenimy biblijny szabat i przestrzegamy go, a mimo to nadal wierzymy w kłamstwo, że prawo Boże

funkcjonuje tak jak prawo ludzkie, nie naprawiliśmy wyłomu; nie opuściliśmy rzymskiego systemu religijnego; nie opuściliśmy Babilonu i nadal szerzymy fałszerstwo na temat królestwa Bożego, tak jak to czynili Żydzi dwa tysiące lat temu: zachowywali właściwy, biblijny dzień szabat, ale wierzyli w złe prawo i w złego boga, co było bezpośrednią przyczyną spisku przywódców religijnych, by zamordować Jezusa (J 8:44).

Tak więc zgodnie z prawem projektowym rozumiemy, że szabat został stworzony dla człowieka, a nie

człowiek dla szabat. Rozumiemy, że jest to dar, obietnica, dowód, objawienie Bożego charakteru oraz sposobu, w jaki operuje Jego rząd oparty na prawach projektowych – rządu Bożego.

Rozumiemy również, że Bóg nie używa mocy, by forsować swoją wolę – co jest prawdą zawartą w darze szabat – gdyż miłość może istnieć jedynie w atmosferze wolności (której znakiem jest szabat). Bóg jest Stwórcą posiadającym wszelką moc, a **niebezpieczeństwo związane z posiadaniem wielkiej mocy polega na tym, że moc może zastraszać, wywoływać terror, niszczyć indywidualność, podważać miłość, blokować myślenie, skłaniać do poddania umysłu rządowi i grożenia karą** – Bóg więc stworzył szabat jako objawienie, prezentację, dowód, że **NIE** posługuje się On narzuconym prawem czy przepisami.

Po sześciu kolejnych dniach, w których Bóg użył swej potężnej mocy przy stwarzaniu świata, uświęcił On szabat poprzez **ZAPRZESTANIE** używania mocy: „Bóg (...) odpoczął siódmego dnia (...) i błogosławił siódmy dzień, i poświęcił go” (Rdz 2:2,3 UBG), czyli stworzył okres czasu w którym Jego stworzenia miały okazję przemyśleć, rozważyć dowody i dojść do własnych wniosków odnośnie rządów Boga (bez obawiania się kary).

Tak więc szabat (symbol wolności i uświęcenia) jest pomnikiem Boga-Stwórcy i Jego praw projektowych (na których zbudowana jest cała rzeczywistość), bowiem Bóg pragnie jedynie miłości, zaufania, lojalności, oddania i przyjaźni od swoich inteligentnych stworzeń, a tego nie można osiągnąć za pomocą

narzucania praw – za pomocą siły i przemocy; nie można tego osiągnąć poprzez zastraszanie, groźby i wymierzanie kar.

Gdy przedstawia się Boga jako kosmicznego wykonawcę prawa nakładającego kary, promuje się metody zbuntowanego wroga-szatana, a zaufanie do Boga jest podważane, co neguje cel i funkcję szabatu – znaku, że Bóg jest świętym Bogiem, „który nas uświęca” (Wj 31:13; Ez 20:12), kiedy Mu ufamy!

Dlatego zapraszamy Cię do przyłączenia się do naprawiaczy wyłomu w murze poprzez odrzucenie kłamstwa, że prawa Boże funkcjonują tak samo jak prawa ludzkie (wprowadzone, narzucone reguły) i przyjęcie prawdy, że Bóg jest Stwórcą, a Jego prawa są prawami projektowymi, na których zbudowana jest cała rzeczywistość. Odrzuć kłamstwo, że Bóg jest

źródłem bólu, cierpienia i śmierci, natomiast przyjmij prawdę, że to grzech (łamanie Bożych praw projektowych na których bazuje życie) powoduje śmierć, a Bóg, który przez

Jezusa wpisuje swoje żywe prawo do naszych serc i umysłów (Hbr 8:10) jest źródłem życia, nie śmierci.

Musimy zdać sobie sprawę z tego, że Babilon – system narzuconych praw, przepisów i kar rzekomo pochodzących od Boga – upadł.

Uśłuchajmy Bożego wezwania, aby opuścić ten niesprawiedliwy, zastraszający, upadły i złamany system oraz zacząć wielbić prawdziwego Boga-Stwórcę!

Come and Reason oferuje szczególne materiały, które dogłębnie dyskutują łamanie Bożego prawa oraz pomogą Ci rozpoznać, czy zostałeś uwikłany w kłamstwa diabła — i jak możesz się z tego uwolnić! Przeczytaj:

[Oszustwo, które zwiodło aniołów, zakaziło chrześcijaństwo, i opóźnia powtórne przyjście Chrystusa](#)

[Niebiańska świątynia oraz sąd śledczy](#)

Tuziny blogów i magazynów w języku polskim znajdziesz tutaj:

<https://comeandreason.com/category/languages/polish/>

Come And Reason Ministries
4922 La Collina Way, Ste 100
Ooltewah, TN 37363
comeandreason.com